

Vlaams
Parlement

vergadering **C121**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 10 februari 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het globale evaluatierapport inzake de planbatenregeling – 1016 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de vertragingen bij de realisatie van gecontroleerde overstromingsgebieden in Vlaanderen – 1017 (2014-2015)	6
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de operationalisering van het decreet Complexe Projecten – 1019 (2014-2015)	9
VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het nieuwe Mestactieplan (MAP) – 1035 (2014-2015)	12
VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het beheer van privétuinen in Vlaanderen – 1043 (2014-2015)	18
VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aankoop en het beheer van natuurgebieden – 1055 (2014-2015)	20

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het globale evaluatierapport inzake de planbatenregeling – 1016 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) bepaalt in artikel 2.6.19 dat de Vlaamse Regering een evaluatiemechanisme moet uitwerken dat toelaat om de effectiviteit van de planbatenregeling op te volgen. In het uitvoeringsbesluit van 29 mei 2009 werd het Steunpunt Ruimte, voorheen Steunpunt Ruimte en Wonen, belast met deze evaluatie van de planbatenregeling.

In het besluit is ook opgenomen dat het eerste rapport wordt opgemaakt tegen 31 mei 2013. Het globale evaluatierapport dient vijfjaarlijks te worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 186 van 25 november 2014 naar de resultaten van dit evaluatierapport verwees u naar een bestaand monitoringrapport, opgemaakt door Ruimte Vlaanderen en het Departement Financiën en Begroting, van 30 oktober 2013. Dit rapport verscheen inderdaad op de website van Ruimte Vlaanderen. Zoals uit de inleiding van dit document echter blijkt, vormt dit rapport slechts een onderdeel van de decretaal verplichte evaluatie van de planbatenheffing. Het rapport gaat ook enkel in op de meer operationele aspecten van de heffing: inkohiering en inning van de bedragen, indiening van bezwaren, doorstroming van opbrengsten naar lokale besturen enzovoort. De meer fundamentele en strategische beleidsevaluatie van de planbatenregeling vinden we nog niet terug. Het parlement heeft dat dus niet gekregen.

Minister, wat is de stand van zaken van de evaluatie van de planbatenheffing, inclusief de meer fundamentele en strategische beleidsevaluatie van het instrument? Waarom werd het nog niet voorgelegd aan het parlement? Op welke termijn kunt u een voorstel of conceptnota uitwerken om de regeling met betrekking tot planbatenheffing aan te passen zodat een evenwichtiger grondbeleidsinstrument tot stand komt dat ervoor kan zorgen dat de ruimtelijke planning in Vlaanderen betaalbaar blijft op de drie bestuursniveaus?

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens (CD&V): Mijnheer Vandaele, ik dacht dat in de vorige legislatuur decretaal een evaluatie was opgelegd van het planbatensysteem. Voor zover ik weet, is die in de vorige legislatuur niet uitgevoerd. De vraag sluit aan bij het adagium van het budgetneutraal plannen. Dat is natuurlijk een illusie.

De planschade moet onmiddellijk worden betaald; de planbaten moeten – gelukkig maar – pas worden betaald als de eigenaar casht. Dat zijn twee totaal verschillende tijdstippen. Budgetneutraal werken lijkt me hier moeilijk.

Ik vraag me af waar deze vraag naartoe gaat. In de vorige legislatuur was er op een gegeven moment sprake van de planbaten te laten stijgen. Dat werd gezien als een soort belastingverhoging. Dat was toen niet direct bespreekbaar. Dus waar moet deze vraag toe leiden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het rapport 2013 is in 2013 overgemaakt aan de bevoegde minister, minister Muylers.

In het nieuwe regeerakkoord – en dat weet u – is afgesproken dat die evaluatie zou passen in een groter geheel. We gaan een harmonisatie doen van alle bestaande compenserende instrumenten en vergoedingen. We gaan een globaal instrumentendecreet maken. Het is de bedoeling dat we globaal vanuit de omgevingsgedachte gaan werken. Dat is de manier waarop wij dat zullen aanpakken. Er is het Landinrichtingsdecreet. Dat is u goed bekend. Er is het Grond- en Pandendecreet. Het is onze intentie – dat staat in het regeerakkoord en in de beleidsnota – om één globaal instrumentendecreet te maken en daar alle evaluaties aan te koppelen.

Dat vraagt een globale aanpak. Ik kan daar moeilijk een concrete timing aan koppelen.

Op uw concrete vragen over 2013 kan ik niet antwoorden. Dat zou u beter aan mijn voorganger vragen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, minister, het was niet zozeer een vraag over 2013, want ik heb de wordingsgeschiedenis natuurlijk meegemaakt.

Mijnheer Ceysens, u hebt gelijk, het heeft ooit op de tafel gelegen. Toen was één van de elementen net wat de minister aanhaalt, namelijk dat we het in een ruimer perspectief wilden bekijken.

Minister, u zegt dat het een nota is van 2013 en dat ik naar iets vraag van uw voorganger, maar sindsdien is er natuurlijk wel al iets gebeurd, ook los van het regeerakkoord.

In december 2013 hebben we inderdaad de conceptnota 'Harmonisering compenserende vergoedingen' al goedgekeurd. Daarin zaten al een aantal principes. Ze dateren van voor het nieuwe regeerakkoord. Er wordt ook in gezegd dat moet worden gestreefd naar een evenwicht tussen vergoedingen en heffingen.

In april 2014 werd een conceptnota rond 'Krijtlijnen geïntegreerd grond- en pandenbeleid' goedgekeurd. Dat gebeurde ook in de tussenperiode. Er staan ook een aantal dingen in. Ik zie beleidsvoorstel 18 'Harmoniseren van bestaande financiële compensatiemechanismen', beleidsvoorstel 9 'Uitwerken van een evenwichtigere verdeling tussen kosten en baten verbonden aan het ruimtelijke beleid'.

In oktober 2014 werd een studie opgeleverd van Antea: 'Analyse van de financiële gevolgen van ruimtelijke beslissingen'. Daarin wordt een halve pagina besteed aan planbaten. Er is dus slechts minimale aandacht voor de planbaten. Het is een beetje jammer dat de studie er niet meer aandacht aan heeft besteed.

Erger zelfs, in november 2014 kwam er een nieuwe studieopdracht. Er wordt dus hard gestudeerd. Misschien moeten we eindelijk eens iets doen met die studies. De nieuwe studieopdracht betreft 'Concepten en instrumentarium voor financiële verevening tussen lokale overheden in relatie tot ruimtelijk beleid'. Ik merk dat planbaten en planschade uitdrukkelijk worden uitgesloten van het onderzoek.

Er is wel al wat gebeurd. In het regeerakkoord wordt inderdaad ook bevestigd dat we het totaalplaatje moeten bekijken, dat we moeten kijken of we in de richting van een harmonisering kunnen gaan.

Mijnheer Ceyskens, dat is ook wat we concludeerden toen we in de vorige legislatuur aan de planbaten wilden sleutelen. Toen hebben we gezegd dat we het in een ruimere context moeten zien.

Minister, ik zou toch willen vragen om echt over te gaan tot een globale evaluatie van het hele instrumentarium en om aan de slag te gaan met het vele studiewerk dat er al ligt. De heer Ceyskens verwijst terecht naar de timing. Er werd nog maar 6,5 miljoen euro geïnd halfweg 2013. Het eerste evaluatierapport is vooral een cijfermatig rapport. De cijfers vinden we er wel in terug, maar geen echte beleidsmatige evaluatie.

Er werd dus 6,5 miljoen euro geïnd aan planbaten op een totaal geraamd bedrag van 1,8 miljoen. Ik zie zelfs dat West-Vlaanderen 5 van de 6,5 miljoen euro voor zijn rekening neemt. Arme West-Vlamingen. Het zijn altijd dezelfde die moeten betalen, nietwaar mijnheer Dochy?

Dan is er ook het Rubiconfonds: slechts 350.000 euro doorgestort. We zien dat er een discrepantie bestaat tussen het beslissen en het innen. Dat heeft te maken met de timing. Ik zou dus graag hebben dat we er snel werk van kunnen maken.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevorde (Groen): Voorzitter, minister, bij het laatste wil ik me toch aansluiten. De indruk wordt gewekt dat we de link tussen planbaten heffen en planschade uitbetalen, kunnen doorknippen of toch dat die link moeilijk te leggen is wegens verschillende tijdstippen van uitbetalen of innen. Zoals de heer Vandaele duidelijk stelt, gaat het Rubiconfonds ook uit van zo'n link. Bij de beslissing van de Vlaamse Regering over het Rubiconfonds wordt de planbatenheffing als voornaamste financieringsbron aangeduid. In de nota worden ook een aantal voorspellingen gedaan van toekomstige inkomsten vanuit de planbatenheffing.

Op basis van deze discussie is het me nu niet meer duidelijk of die ramingen nog steeds gelden. Er zal een evaluatie gebeuren van het hele systeem, we gaan harmoniseren. Maar wat is het nu? Is de toekomst van de financiering van het Rubiconfonds verzekerd?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, wat u vraagt, is wat we gaan doen. We zullen er een globale visie op ontwikkelen en er komt een harmonisering. Dat hebben we afgesproken in het regeerakkoord. Een concrete datum geven waarop het klaar zal zijn, vind ik een beetje gevaarlijk. Dat wil niet zeggen dat we er niet aan voortdoen. Het is zeker niet zo dat we dit op de lange baan schuiven, we willen hier werk van maken. Het vergt wat tijd om alle instrumenten goed te bekijken en om te zien hoe we alles in één instrumenten-decreet kunnen stoppen.

Mijnheer Sanctorum, de prognoses van het Rubiconfonds zijn op dit moment realistisch. Wanneer we beslissen wat we in de toekomst zullen doen op basis van de conclusies die we trekken, moeten we bekijken wat we met het Rubiconfonds zullen doen en hoe het verder wordt gespijst. Op dit moment is het zeker nog actueel.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, ik begrijp dat u geen timing aan dit project wilt hangen, maar we zouden toch graag zien dat er iets mee gebeurt.

Mijnheer Sanctorum, heel in het begin al, ik denk al in de memorie van toelichting bij het decreet van toenmalig minister Van Mechelen, was er sprake van het spiegelbeeld van planbaten en planschade. Die twee werden altijd al bij elkaar gezet.

Minister, aangezien uw beleidsnota zegt dat wat planschade betreft, u dat op een administratieve manier wilt invullen, is er misschien een extra opportuniteit om de twee – planschade en planbaten – nog eens aan elkaar te koppelen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de vertragingen bij de realisatie van gecontroleerde overstromingsgebieden in Vlaanderen – 1017 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, op 8 januari 2015 is het openbaar onderzoek van de stroomgebiedbeheerplannen voor Schelde en Maas voor de periode 2016-2012 geëindigd. De stroomgebiedbeheerplannen bepalen wat Vlaanderen zal doen om de toestand van onze waterlopen en van ons grondwater te verbeteren en om ons beter tegen overstromingen te beschermen. De stroomgebiedbeheerplannen bestaan uit verschillende planonderdelen. Naast een generiek gedeelte voor het niveau van het stroomgebied, zijn er elf bekken specifieke onderdelen, zes grondwatersysteem specifieke onderdelen en per gemeente ook nog eens zoneringsplannen en gebiedsdekkende uitvoeringsplannen.

In uitvoering van de eerste generatie stroomgebiedbeheerplannen zijn voor de periode 2008-2013 verschillende bekkenbeheerplannen goedgekeurd. In die plannen zijn verschillende concrete acties opgenomen om ervoor te zorgen dat er ruimte voor water beschikbaar blijft of, in een aantal gevallen, beschikbaar wordt gesteld.

Minister, in een aantal gevallen kunnen de waterbeheerders gecontroleerde overstromingsgebieden (GOG's) afbakenen. Zo is in het bekkenbeheerplan voor de Brugse Polders voor de periode 2008-2013 onder meer opgenomen dat de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) in 2010 zou starten met de aanleg van een GOG langs de Kerkebeek in Brugge. Ik heb hierover onlangs een schriftelijke vraag gesteld. U hebt in uw antwoord gesteld dat u hoopt dat dit wachtbekken in 2016 operationeel zal zijn.

Dit GOG is een van de dertien GOG's die in de verschillende bekkenbeheerplannen zijn aangeduid. Uit de verschillende voortgangsrapporten voor 2013 blijkt dat heel wat projecten momenteel nog steeds niet zijn uitgevoerd. Ik weet welke redenen hierbij een rol spelen. Gaat het om een gebrek aan actie van de waterbeheerders? Zijn er problemen met de verwerving? Protesteren de eigenaars? Zijn er problemen met de financiële middelen voor de aankoop of de inrichting? Zijn er problemen met de vergunningen of de procedures?

Ik vind niet gemakkelijk documentatie over die dertien GOG's terug. Ik dacht dat ik die documentatie in de bekkenvoortgangsrapporten zou vinden. Het blijkt echter niet zo eenvoudig te zijn.

Af en toe is er ook sprake van een terminologieverwarring. Er worden soms andere namen gebruikt. Ik krijg soms het gevoel dat er nieuwe GOG's bij zijn

gekomen die oorspronkelijk niet in de plannen waren opgenomen. Zo is er, bijvoorbeeld, in het voortgangsrapport voor het Denderbekken voor 2013 sprake van een GOG bij de Terkleppebeek in Brakel, bij de Broekbeek in Lierde en bij de Moenebroekbeek bij de Triepstraat. Die GOG's zaten er oorspronkelijk niet in. Het is moeilijk om hier informatie over te vinden. Het gevoel leeft dat een aantal zaken waarover beslissingen zijn genomen, nog niet zijn uitgevoerd.

Minister, kunt u een stand van zaken geven met betrekking tot de verschillende GOG's? Kunt u hierbij de focus leggen op waar het schoentje knelt en waar er problemen zijn? Wat kunnen we hier eventueel aan doen? Hoe evalueert u de GOG's als instrument om het decreet Integraal Waterbeleid uit te voeren? Vindt u dit al dan niet een goed instrument? Op welke wijze zal de Vlaamse overheid in het licht van het nieuw Beleidsplan Ruimte Vlaanderen omgaan met de vraag naar ruimte voor water en met het gevaar voor wateroverlast en voor overstromingen, een gevaar waar we blijvend aandacht aan moeten schenken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, in de bekkenbeheerplannen waren dertien GOG's voorzien. Er zijn vijftien GOG's uitgevoerd. Van die vijftien GOG's komen er maar zeven voor op de lijst van dertien GOG's. Er zijn ook acht nieuwe GOG's uitgevoerd. Dat is de oorzaak van de verwarring bij mensen die op de website op zoek gaan.

Ik zal even overlopen welke GOG's zijn uitgevoerd en momenteel operationeel zijn. Het gaat om de Herk, de Kleine Herk, de Stevoort, de Velpe in de buurt van de Zepstraat te Halen, de Jeker in Lauw, de Dijle in Egenhoven nabij Leuven, de Kleine Nete in Grobbendonk, de Molenbeek en de Hollebeek te Erpe-Mere en de Molenbeek in de buurt van de Lammersweg in Herzele en Erpe-Mere.

We hebben tijdens de vorige legislatuur veel gedaan. Er zijn ook bijkomende middelen vrijgemaakt. Er is voorzien in 25 miljoen euro meer om bijkomende GOG's aan te leggen. In totaal zijn op die manier acht GOG's tot stand gekomen.

Ik zal ze even overlopen. Het gaat om de Moenebroekbeek in de buurt van de Triepstraat te Geraardsbergen, de Molenbeek te Geraardsbergen, de Ophasseltbeek te Lierde, het Webbekoms Broek in Diest, de Nederaalbeek in Etikhove, de Maarkebeek in Leupegem, de Begijnenbeek in Bekkevoort en de Handzamevaart in Kortemark.

Een aantal in de bekkenbeheerplannen opgenomen dossiers zijn niet uitgevoerd. We hebben er echter meer uitgevoerd. Er zijn zes GOG's niet uitgevoerd. Daar zijn een drietal redenen voor. Soms loopt het lokaal overleg vast en is er een probleem met het draagvlak. Soms duren de onderhandelingen met betrekking tot de procedures, zoals bij verwervingen en onteigeningen, lang. Vervolgens is er nog de looptijd van de milieueffectenrapportering en van vergunningsprocedures, inclusief de beroepen.

Ik beschik over een gedetailleerd overzicht van wat er allemaal is gebeurd en waar het met betrekking tot die zes GOG's allemaal is vastgelopen. Ik veronderstel dat ik dit niet allemaal hoeft door te nemen. Ik zal die informatie aan de commissiesecretaris bezorgen. Op die manier kan iedereen dit zien.

Ik zal nog even vermelden om welke overstromingsgebieden het gaat. Het gaat om de Grote Beemd en Herten op de Herk en de Kleine Herk in Alken-Wellen. Dat is nog niet volledig rond. Het gaat om de Zegge in Kasterlee, Geel en Olen, om de Grote Molenbeek en de Lindebeek in Merchtem en Londerzeel, om de Grote Molenbeek en de Moorhoek in Steenhuffel en om de Kerkebeek in Brugge. Met betrekking tot deze overstromingsgebieden zijn er nog procedurele problemen.

Hoe dan ook, op dat vlak kan ik u dus toch tonen dat er al heel wat is gebeurd.

De aanleg van de gecontroleerde overstromingsgebieden is een van de oplossingen om wateroverlast tegen te gaan en overstromingen te verminderen. Een hele tijd geleden werd dat beschouwd als de enige oplossing. Ondertussen is er gelukkig het voortschrijdend inzicht. Er zijn nog andere inzichten. In de uitvoering van de Europese Overstromingsrichtlijn worden ook andere inspanningen geleverd: de u welbekende meerlaagse waterveiligheid; de drie p's: preventie, protectie en paraatheid. Het bouwen van die GOG's valt onder die protectie, maar ook het bouwen van beschermingsdijken, pompstations en buffervoorzieningen. De meerlaagse veiligheid heeft ook te maken met het zo lang mogelijk vasthouden van water, het bergen en, indien nodig, het vertraagd afvoeren. Dat wordt globaal bekeken en ruimtelijk vertaald, en meegenomen in het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. De ruimte voor water komt daarin zeker aan bod.

Wat ook in de beleidsnota en zelfs in het regeerakkoord staat, is dat de fijnmazige groenblauwe dooradering een belangrijke opgave is. Dat moet zo veel mogelijk worden doorgetrokken, ook in woonwijken en bedrijventerreinen. We zullen dat in de toekomst veel meer moeten doen. We zullen op die gecontroleerde overstromingsgebieden blijven inzetten met een globale aanpak, en op voldoende ruimte langs de waterlopen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, de Vlaamse Regering heeft inderdaad in januari 2014 beslist om dertig signaalgebieden een nieuwe bestemming te geven. Dat zit in dezelfde sfeer. Zo moet er voldoende garantie zijn dat het waterbergend vermogen van die komgebieden gevrijwaard zou worden. Minister, in aansluiting op mijn vraag over de overstromingsgebieden: denkt u dat het maken van RUP's voor die signaalgebieden de beste werkwijze is? Of is de ervaring met de overstromingsgebieden van dien aard dat u zegt dat dit eigenlijk ook een goed instrument is? Het is een instrument uit het decreet Integraal Waterbeleid, en eigenlijk kunnen we daarmee ook uit de voeten. Hebt u daar een evaluatie of een afweging: aan de ene kant signaalgebieden, herbestemming, RUP's, en aan de andere kant het mechanisme van de gecontroleerde overstromingsgebieden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, het is geen kwestie van kiezen. Beide zijn nodig. We hebben gemerkt in het verleden, zeker gezien de forse investeringen die we hebben gedaan in de voorbije legislatuur, dat bij het overstromingsgevaar in december de gecontroleerde overstromingsgebieden heel wat gemeenten en bewoners hebben kunnen vrijwaren van overstromingen. Die noodoplossing heb je dus absoluut nodig. De signaalgebieden zullen we ook in de toekomst nodig hebben, in verband met planning, het minder verhard en het ervoor zorgen dat water kan insijpelen en zijn ruimte kan vinden, zonder dat er bebouwd wordt. Beide zijn belangrijk: je moet in de ruimtelijke planning rekening houden met de signaalgebieden, en verder werk maken van de gecontroleerde overstromingsgebieden om het water meer te kunnen sturen als dat echt nodig is.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): We kijken uit naar het verdere verloop der dingen op dat gebied. Het blijft een heel belangrijke problematiek. Zodra er weer wateroverlast is, zitten we hier weer met zijn allen om ons af te vragen wat we eraan gaan doen. Naar aanleiding van de wateroverlast van een aantal jaren geleden en de bijzondere commissie die we toen hadden, zijn er heel wat dingen op de sporen gezet. Ik denk dat ook dit hier concrete resultaten kan opleveren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de operationalisering van het decreet Complexe Projecten – 1019 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Wij kunnen hier in het parlement of in gemeenteraden of in provincieraden of op gelijk welk bestuursniveau veel nadenken en discussiëren over wat we gaan doen; het is ook belangrijk dat wat we beslissen ook effectief kan worden gerealiseerd.

Er is al een interessante geschiedenis die voorafgaat aan de antwoorden die we daarop willen geven. In 2009 was er de procedure voor projecten met een groot strategisch belang, kaderend in het decreet Ruimtelijke Ordening. Ik was wat verbaasd over een antwoord van de minister op een vraag over hoeveel projecten daarvoor werden ingediend. Er waren er twee: een skipiste in Peer en de uitbreiding van een bedrijventerrein in Borgloon. Allebei pasten niet in de procedure voor projecten met een groot strategisch belang. Daarom is het ook goed dat de vorige Vlaamse Regering het decreet Complexe Projecten heeft uitgewerkt. Het werd goedgekeurd en treedt in werking op 1 maart 2015.

Dat decreet zal staan of vallen met de manier waarop het zal worden uitgevoerd en uitgewerkt. Er zijn een aantal aandachtspunten. Voor alle duidelijkheid, minister, wij hebben alle vertrouwen in u dat u dat decreet alle slaagkansen zult geven.

Eerst en vooral is er de verkenningsfase, waarbij er een startbeslissing is en een engagementsverklaring, waarbij de uitdagingen in kaart worden gebracht en de opportuniteiten geformuleerd. Daar hangt een belangrijk vooroverleg aan vast. Daar is de vraag hoe u dat vooroverleg zult structureren. Hoe zal dat verlopen? Werden daarover al visies uitgewerkt? Hoe wordt dat gecommuniceerd naar gemeenten en provincies?

De Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening - Onroerend Erfgoed (SARO) vroeg in welke mate het decreet Complexe Projecten van toepassing is op complexe projecten op provinciaal en gemeentelijk niveau. Zal het ook voor hen toegankelijk zijn? In welke mate zal de scope van een complex project in de proefprojecten worden gezien? Zal een stedelijke ontwikkeling zoals wonen of een gevangenis daarin kunnen passen? Zal het louter over echte infrastructuurprojecten gaan?

Minister, werd er communicatie gevoerd met of naar de lokale besturen om dit decreet te promoten? Werd er nagegaan hoe zij maximaal gebruik gaan maken van het decreet?

Op welke manier zal het vooroverleg als een structureel onderdeel van het besluitvormingsproces versterkt worden?

Welke pilootprojecten zullen op korte termijn worden opgestart? Welke partners ziet u hiervoor?

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens (CD&V): Dit is een belangrijk onderwerp. Ik verwijs naar de commissie-Sauwens van de vorige legislatuur. Dit is samen met de omgevingsvergunning een van de aanbevelingen van die commissie.

Hoe kunnen we het vooroverleg formaliseren? Dat is een pertinente vraag.

Uit de commissie bleek dat Vlaanderen het inzake het afleveren van vergunningen en effectief beslissingen nemen in opgestarte procedures helemaal niet slecht doet, mijnheer Ronse. Er gaat vaak tijd verloren vóór de start van de procedures omdat men dikwijls gesandwich zit tussen de verschillende administraties. Ze menen het niet per definitie slecht maar door hun specialisatie zijn ze aan verkokering gaan lijden. Ze zien de projecten alleen nog door de bril van hun specifieke beleidsdomein. In Vlaanderen krijgen we geen eensluitend antwoord als we een infrastructuurproject of een ander groot project willen starten.

Het is goed dat het vooroverleg ingebakken is, maar ik pleit ervoor om er niet te veel regeltjes meer aan toe te voegen. Dan zou het overleg een procedure op zich kunnen worden, waardoor we de zaak ingewikkelder maken in plaats van vlotter.

Ik deel uw bezorgdheid over het vlotte verloop van het vooroverleg, ik kijk daarvoor richting minister. Ik hoop dat de administraties ter zake geïnstrueerd worden om met de nodige goodwill en oplossingsgerichtheid naar het vooroverleg te komen.

Of we ook nog een campagne moeten voeren naar de provincie- en gemeentebesturen om hier gebruik van te maken, weet ik niet, mijnheer Ronse. Voor projecten van zo'n omvang zullen ze zelf wel de link naar het decreet leggen, denk ik, al is het tijdens een van de overlegmomenten. Ik denk niet dat we daar een actieve rol moeten spelen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Ronse, het klopt dat dat een van de speerpunten van het decreet Complexe Projecten was, samen met de omgevingsvergunning, om belangrijke grote projecten en investeringen in Vlaanderen sneller te realiseren. Het treedt heel binnenkort in werking, op 1 maart. Dat zou oplossingen moeten bieden op het terrein.

De lokale besturen zijn zeker wel betrokken bij de totstandkoming. Er is een expertenpanel samengesteld. Bij de totstandkoming van dat decreet en bij de procesaanpak zijn die heel nauw betrokken. Daarin zitten afgevaardigden van verschillende overheidsadministraties.

Uw vraag is terecht, mijnheer Ceyskens. Ja, ze weten wat de bedoeling is. Ze waren betrokken bij het expertenpanel, net zoals de private investeerders, het lijkt me logisch dat zij meedenken. Ook belangengroepen en studiebureaus, maar ook vertegenwoordigers van de lokale overheden, dus van de provincies en gemeenten en steden, waren erbij.

Alle gemeenten en provincies hebben toelichtingen gekregen, heel specifiek voor hen bedoeld. Dat was in het najaar 2014 nog het geval. Het gaat om provinciale contactdagen waar gemeentebesturen, provincies en Vlaamse ambtenaren elkaar treffen. Dat is daar prominent op de agenda gezet.

Naar aanleiding van de opstart van de nieuwe regelgeving op 1 maart worden een aantal steden en gemeenten gecontacteerd in verband met de pilootprojecten. We gaan daar proberen proactief die projecten in gang te zetten. Dat is de beste mond-tot-mondreclame die we kunnen voeren. Als we gestart zijn

en men ziet dat het werkt, zal men geneigd zijn om daar snel op in te tekenen. U weet natuurlijk dat wij voor die projecten een definitie hebben. Voorlopig is het beperkt tot die grote projecten van maatschappelijk belang.

Er zit een routeplanner in de procedure. Die staat ter beschikking op de website www.complexeprojecten.be. De planner gaat over de participatie en communicatie in het voortraject. Het voortraject heeft niet alleen tot doel alle administraties met de neus in dezelfde richting te krijgen. We willen ook op voorhand veel meer inzetten op communicatie en participatie, zodat men niet tijdens het traject te maken krijgt met een openbaar onderzoek, omdat plots een aantal mensen wakker worden en niet op de hoogte waren van het project. Het is belangrijk om de routeplanner te vermelden. Zo krijgt men alles mooi in beeld.

Afhankelijk van de complexiteit zal er meer of minder nood zijn aan informeel overleg op voorhand. Dat vooroverleg is niet totaal nieuw. In Ruimtelijke Ordening kende men dat al: het werkt goed. We moeten dat voorbeeld door-trekken naar de complexe projecten. In Ruimtelijke Ordening kende men al het driepartijenoverleg. Dat is wat we willen doortrekken. De VIP-aanpak (versnellen investeringsprojecten) moet zorgen dat alles snel en vlot verloopt en garant staat voor een goed concept.

Voor een project plegen we overleg met meerdere initiatiefnemers om daar mee in te stappen. In eerste instantie zijn dat bilaterale gesprekken om meer duiding te geven over het proces. Het uitgangspunt is om de initiatiefnemer te informeren. Niet enkel initiatiefnemers binnen de Vlaamse overheid worden aangesproken – ook de lokale besturen, de provincies en enkele steden en gemeenten. Het kan ook gaan over nutsmaatschappijen, projectontwikkelaars en dergelijke. Door het rechtstreeks aanspreken en aanschrijven, en door de informele informatie en de website, willen we die projecten aantrekken, gaande van lokale naar gewestelijke projecten, stadsontwikkeling, infrastructuur, landinrichting, tot herbebossing en dergelijke.

Meer duidelijkheid over het soort en het aantal kan ik nog niet geven. De gesprekken zijn nog volop aan de gang. Zodra er meer duidelijkheid is, zal ik u dat meedelen.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Ik ben het volledig eens met u, minister, dat de pilootprojecten de locomotief zullen zijn. Heel de uitwerking van het decreet zal staan of vallen met die pilootprojecten. Ze zullen effectief provincies, gemeenten, administraties, nutsmaatschappijen en projectontwikkelaars meetrekken.

Het is belangrijk dat al die spelers zich herkennen in de pilootprojecten. Het decreet Complexe Projecten klinkt als iets reusachtigs en groots waar heel veel maatschappelijke weerstand tegen kan zijn. Het kan ook gaan over simpelere projecten zoals de bouw van een gevangenis.

Ik ben bijzonder nieuwsgierig naar de selectie waarmee u in maart zult uitpakken en die u zult initiëren.

De heer Vandaele stelde een vraag over de overstromingsgebieden. We zien dat de lange procedures leiden tot weinig realisaties op het terrein ondanks de fantastische intenties vanwege het beleid. Kunnen die ook in een pilootproject passen of algemeen in het decreet? Ik hoop dat we er een aantal zaken van terugzien.

Mijnheer Ceysens, uiteraard mag het vooroverleg niet te gereguleerd zijn, want dan zal het zijn doel voorbijschieten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het nieuwe Mestactieplan (MAP) – 1035 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Voorzitter, minister, collega's, vermessing en verzuring behoren nog altijd tot de grote uitdagingen in Vlaanderen. Bij de tussentijdse meting van 2014 kwamen we in Vlaanderen uit op 21 procent zogenaamde rode MAP-meetpunten (Mestactieplan) in plaats van het beoogde 16 procent uit MAP 4. De inspanningen moeten dus nog significant vergroten om in 2018 te landen bij maximaal 5 procent overschrijdingen van de nitraatdrempel of 50 milligram per liter. Aan het huidige tempo stranden we in 2018 vermoedelijk op 15 procent overschrijdingen.

We kunnen dus concluderen dat MAP 5, dat eigenlijk van start had moeten gaan in januari 2015, een stuk verder zal moeten gaan en een bredere aanpak moet garanderen dan de vorige versie van het MAP.

De normen voor MAP 5 zijn eigenlijk al gekend sinds 2011. Deze week begint het nieuwe bemestingsseizoen. Toch is er geen akkoord met de Europese Commissie over het nieuwe MAP. Dat leidt tot onduidelijkheid en rechtsonzekerheid voor landbouwers en doet bovendien het ergste vermoeden voor de ambitie en reikwijdte van het Mestactieplan.

In november stapten Bond Beter Leefmilieu (BBL) en Natuurpunt op van het overleg over het MAP. Ik herinner me nog dat u vrij vernietigend reageerde tijdens de plenaire zitting. Ze gaven nochtans aan dat de voorgestelde maatregelen ruim onvoldoende waren en dat hun inbreng onvoldoende in aanmerking werd genomen.

U zei: "Alles wat we indienen bij de Europese Commissie, is heel grondig wetenschappelijk onderbouwd." We blijven echter vaststellen dat Europa steeds kritiek heeft op de ontwerp teksten. Vandaag hebben we nog altijd geen resultaat, nochtans is de deadline al gepasseerd.

Er is dus geen actieplan, de milieubeweging heeft afgehaakt, de landbouwers hebben geen idee van wat hun te wachten staat. Onduidelijkheid is troef.

Minister, hoever staat u met het MAP 5? Wanneer verwacht u over het definitieve plan te kunnen communiceren? Hoe komt het dat u de timing niet heeft nageleefd?

Waarom is er nog altijd geen akkoord? Wat zijn de knelpunten? Wat zijn de opmerkingen van de Europese Commissie?

Zult u deze maand iets communiceren ten aanzien van de landbouwers? En zo ja, wat zal de inhoud daarvan zijn?

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

De heer Bart Dochy (CD&V): Voorzitter, minister, ik deel vanzelfsprekend de bekommernis over de rechtsonzekerheid voor de landbouwers en de bekommernis over de waterkwaliteit. Iedereen weet dat er al heel veel inspanningen gedaan werden door de landbouwsector, maar dat het werk nog niet af is.

Mijnheer Sanctorum, ik ben ontgoocheld over uw poging om het gelijk aan te tonen van de milieubeweging om op te stappen van het overleg. Opstappen draagt zeker niet bij tot de waterkwaliteit, en dat is toch wat we voor ogen hebben? Het moet onze bedoeling zijn om samen met alle actoren te komen tot een oplossing om zo de duurzaamheid te garanderen.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters (Open Vld): Voorzitter, minister, ik wens bij dezen het standpunt van de heer Dochy bij te treden. Opstappen bij overleg is nooit goed. Voorafgaandelijk aankondigen dat men bepaalde dingen wil aanvechten, zoals gisteren op TVL te zien was, lijkt me ook niet goed.

Ik denk dat het alleszins belangrijk is om voor rechtszekerheid voor onze landbouwers te pleiten. Vandaag staat op de website van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) inderdaad te lezen dat er voor 2015 nog geen derogatie mogelijk is, terwijl de landbouwers daar toch zo snel mogelijk werk van willen maken. Ik heb begrepen, minister, dat u daar duidelijk een pleidooi voor zou hebben gehouden bij de Europese Commissie. Ik hoop dat u daar vandaag al iets meer over kunt vertellen. Ik heb begrepen dat half januari ongeveer de Europese Commissie zich hierover zou buigen. Misschien weet u er vandaag al iets meer over. Het is alleszins belangrijk dat we rechtszekerheid krijgen voor onze landbouwers, want dat is het belangrijkste in heel dit dossier.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, er bestaat geen twijfel over, we willen allemaal een nieuw MAP dat doeltreffend is en dat werkelijk een effect heeft op het terrein. Het nieuwe MAP mag voor onze fractie gerust ambitieus zijn.

De heer Sanctorum stelde daarnet enkel pertinente vragen. Ze tonen stuk voor stuk de complexiteit van dit dossier aan. We hinken in elk geval achter op de doelstellingen. We mogen niet vergeten dat we van ver komen in dit dossier en dat er al heel wat inspanningen geleverd werden. Er is nog werk aan de winkel, dat zal ik zeker niet betwisten, maar zoals het spreekwoord zegt, wegen de laatste loodjes het zwaarst – en het zijn geen visloodjes, maar zwaardere. Dat moet toch ook in rekening worden gebracht.

Het debat over het MAP lijkt jammer genoeg steeds te vervallen in een of-ofverhaal. Of het nu de natuurverenigingen zijn die willen opstappen of de vakbond of de Boerenbond, we moeten in dialoog gaan. Het is een en-enverhaal dat we moeten krijgen. Landbouw en milieu kunnen en moeten samengaan, ook in het MAP.

Collega's, ik denk aan de watervoorraden, waarover we hier in deze commissie twee weken geleden samen met de mensen van het Rekenhof een gedachte-wisseling met de minister hebben gehouden. Momenteel worstelen we in sommige bekkens nog steeds met de hoge stikstofwaarden. Voor fosfaten gingen we er zelfs op achteruit.

Minister, wij pleiten er dan ook voor om het probleem structureel aan te pakken. Ik ben ervan overtuigd dat u die intentie hebt. Laat me toch even benadrukken dat het in het belang is van alle partijen dat we een sluitend, omvattend en juridisch onderbouwd MAP 5 krijgen. We willen ambitieus zijn. We hebben een ambitieuze minister. Laat ons hier een ambitieus MAP 5 aan koppelen.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik wil me graag even aansluiten bij de betogen van de collega's. Ik wil eveneens het element ondersteunen dat er

de afgelopen jaren al gigantisch veel inspanningen gebeurd zijn. Uit de afgelopen MAP-versies is heel duidelijk gebleken dat er doelstellingen vooropgesteld moeten worden, maar dat het ook belangrijk is dat ook de haalbaarheid mee in overweging wordt genomen. Enkel doelstellingen én een haalbaar MAP bieden de garantie op enig succes op het vlak van vooruitgang, zoals de voorbije jaren het geval was. We weten weliswaar dat het een moeizame vooruitgang is, maar toch werd effectief de nodige vooruitgang geboekt.

Ik ben wel een beetje geschrokken van de formulering van de heer Sanctorum dat Europa steeds kritiek heeft, de plannen zou hebben afgekeurd en ze steeds zal terugsturen, en dat het weglopen van het overleg zou bevestigen dat u een onvoldoende voorstel hebt voorgelegd aan Europa. Ik wil dan ook heel concreet vragen of deze stelling klopt. Ik weet dat het overleg met Europa steeds gebeurt op basis van wetenschappelijke onderbouwing en dat er heel wat tijd overheen gaat. Dat heb ik in het verleden al moeten vaststellen. Het gaat over het opbouwen, het verhaal te brengen en eventueel nog vragen te beantwoorden.

Minister, mijn vraag is heel pertinent. Klopt het dat de Europese Commissie en het MAP en uw voorstel effectief heeft afgewezen?

Ik zou nog een tweede bekommernis willen aanhalen. Wat de derogatie betreft, ben ik het eens met mevrouw Peeters. Voor de landbouwsector is dit een belangrijk element om tot een haalbaar en uitvoerbaar MAP te kunnen komen. Is de derogatie al met de Europese Commissie besproken? Ik herinner me dat de Europese Commissie in het verleden positief stond tegenover onze derogatiewijze en onze toepassing hiervan. De derogatie is op basis van de resultaten van metingen positief beoordeeld. Is er een reden om dit nu anders te bekijken? Zit de Europese Commissie momenteel op dezelfde lijn als in het verleden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, volgens mij delen we allemaal de ambitie om te komen tot een goed MAP dat op het terrein nog betere resultaten oplevert. De voorbije MAP's hebben getoond dat die ambitie er al was. De resultaten zijn er ook. Het gaat beter op het terrein. We moeten voortwerken. Dat is waar we samen voor willen gaan.

Een nieuw goedgekeurd MAP moet tot een derogatie leiden. De houding van de Europese Commissie is een beetje gewijzigd. De Europese Commissie staat nog steeds positief ten aanzien van de wijze waarop we het MAP en de derogatie in het verleden hebben ingevuld. Dat blijft zo. Het verschil is dat een aanvraag tot derogatie vroeger al kon worden ingediend voor het Vlaams Parlement de decretale aanpassing definitief had goedgekeurd, en dat de aanvraag nu pas kan worden aangevraagd nadat er een definitief goedgekeurd nieuw decretaal kader is. Dat is het verschil in de houding van de Europese Commissie. Dat heeft weinig met de inhoud en veel met de procedure te maken. Hierdoor beschikken we momenteel nog niet over een goedgekeurde derogatie.

We zijn tijdig gestart. Ik wil even melden dat de eerste gesprekken met de Europese Commissie al in het begin van 2014 hebben plaatsgevonden. Het klopt niet dat er iets is afgekeurd of dat we zijn teruggestuurd. Het betreft een normale procedure. Een aantal zaken zullen bijkomend wetenschappelijk worden onderbouwd. Er zal overleg zijn met de Europese Commissie. Dat geldt niet enkel voor ons. Dat is in alle lidstaten het geval. Alle Europese lidstaten worstelen met de timing. We kunnen nooit op voorhand inschatten hoelang het zal duren voor we uitsluitel krijgen. Dat is eigen aan de procedure. Het is vervelend en jammer dat we niet met zekerheid kunnen stellen wat het zal zijn. In elk geval hopen we dat de Europese Commissie snel een antwoord zal geven op wat we op tafel hebben gelegd en dat we hiermee aan de slag kunnen gaan.

We hebben altijd met het Overlegcomité Mestactieplan (OMAP) gewerkt. Ten gevolge van dit breed overleg hebben we vaak iets meer tijd nodig. Dat heeft voor- en nadelen. Er wordt telkens teruggekoppeld en overlegd. Een participatieproces kost tijd. Het nadeel is dat het niet altijd even snel gaat als beslissingen die van bovenaf worden opgelegd. Ik herhaal echter dat we tijdig zijn gestart.

De onderhandelingen verlopen zoals ze in het verleden altijd zijn verlopen. Het is niet de eerste keer dat we hiermee worden geconfronteerd en de timing overschrijden. Dit is eigen aan de werkwijze van de Europese Commissie.

Er is nog een bijkomende vraag gesteld over de kwantificering van een aantal bemestingsnormen, onder meer met betrekking tot fosfaat, en over de maatregelen om de stikstofdruk te verlagen. Dit gebeurt momenteel. Het klopt dat dit voor onze land- en tuinbouwers rechtsonzekerheid met zich meebrengt. Om de gestelde waterdoelen te bereiken, is het echter belangrijk dat ze goed worden geïnformeerd en gesensibiliseerd. Het nieuwe MAP is er nog niet.

De bepalingen in het MAP 4 blijven lopen tot er iets nieuws is. Wat de stikstofbemesting betreft, is de dierlijke bemesting tot 170 kilogram beperkt. Vlaanderen is immers volledig als kwetsbaar gebied aangeduid. Wat de totale bemesting betreft, is het aangewezen oordeelkundig te bemesten. Hierbij moet rekening worden gehouden met de behoeften van de planten en met de eigenschappen van de bodem.

Er wordt geadviseerd om de bemestingsadviezen toe te passen. In MAP 4 was al in een daling van het fosforgehalte voorzien. Dat wordt op die manier doorgevoerd.

De derogatie is eind 2014 afgelopen. Momenteel beschikken we dan ook niet over een derogatie. Er is een mogelijkheid om hier in de verzamelaanvraag al op vooruit te lopen en om dit al aan te vinken. Op het ogenblik dat we de derogatie dan hebben gekregen, kunnen we hier ook gebruik van maken. Zo hebben we ten tijde van het vorige MAP ook gewerkt. Dat is momenteel onze werkwijze.

Het is onze ambitie tot een goed MAP te komen. Het zal uiteraard de waterkwaliteit ten goede komen. Het zal, zoals ik hier al eerder heb verklaard, ook meer gebiedsgericht zijn. Het moet duidelijk zijn dat we weer voor een derogatie gaan. We hopen snel duidelijkheid te krijgen.

Op basis van het akkoord dat we met de Europese Commissie kunnen sluiten, zal de Vlaamse Regering naar het Vlaams Parlement moeten stappen om hier een aantal zaken te laten goedkeuren. Het Vlaams Parlement zal hier uiteraard veel zeggenschap in hebben. Op basis daarvan zullen we de derogatie officieel bij de Europese Commissie kunnen aanvragen. Voor zover we dat helemaal in handen hebben, stellen we alles in het werk om de procedure zo snel mogelijk rond te krijgen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Ik heb gemerkt dat een aantal aanwezigen van de gelegenheid gebruik hebben gemaakt om de milieubeweging met de vinger te wijzen voor het verlaten van het overleg. *(Opmerkingen)*

Is dat dan niet gebeurd? Dat is op die manier gezegd. *(Opmerkingen)*

Mijnheer Nevens, ik deel uw analyse. We kunnen tussen de regels lezen dat er soms een beetje sprake is van selectieve verontwaardiging. Als een andere vakorganisatie tijdens een ander overleg opstapt, vindt iedereen dat normaal. Als Natuurpunt Vlaanderen of de Bond Beter Leefmilieu dat doen, is er een grote verontwaardiging. Dat is een vaststelling. Het is echter niet de essentie van de zaak.

Er is hier een paar keer verklaard dat iedereen de problematiek erkent. Op zich is het positief dat die analyse kamerbreed wordt gedeeld. Wat de verbetering van de waterkwaliteit in Vlaanderen betreft, ligt er nog heel wat werk op de plank. Dit is echter meteen genuanceerd. Er zijn immers al heel wat inspanningen geleverd. Ik zou een bijkomende nuancering willen aanbrengen. We hebben de doelstellingen van het MAP 4 niet. Dat is een duidelijke vaststelling. Dit betekent dat we in het MAP 5 nog een tandje bij zullen moeten steken om het ambitieniveau van de toekomstige doelstellingen te halen.

Wie het Milieurapport Vlaanderen erop naleest, zal merken dat hierin een scherpe analyse wordt gemaakt. Geen enkele van de 194 beoordeelde Vlaamse waterlichamen haalt een goede ecologische toestand. Hetzelfde geldt voor de fysisch-chemische kwaliteit. In het Milieurapport Vlaanderen wordt benadrukt dat fosfor de meest problematische van alle algemene fysisch-chemische parameters is. Om de doelafstand te verkleinen, zal Vlaanderen nog forse inspanningen moeten leveren. Dit geldt vooral voor de aanpak van de stikstof- en fosforverliezen in de landbouw.

Het betreft hier een duidelijke wetenschappelijke analyse van de problematiek. Het gaat niet op te stellen dat we al heel wat inspanningen hebben geleverd. We moeten niet nog een klein beetje meer doen. Als we die rapporten ernstig nemen, zal er echt iets fundamenteels moeten gebeuren.

Minister, u hebt verklaard dat de Europese Commissie geen fundamentele kritiek heeft op de plannen van de Vlaamse Regering. Het gaat om technische bemerkingen. Ik hoor echter heel andere geluiden. Volgens u zal dat waarschijnlijk fout zijn.

Ik hoor dat de voorstellen die u met de Europese Commissie bespreekt, onvoldoende becijferd en onvoldoende onderbouwd zijn. Ik vraag mij dus af wat de waarheid is. Het is het een of het ander. Misschien kunnen wij inzage krijgen in de opmerkingen van de Europese Commissie? Ik zou daar graag duidelijkheid over hebben. Collega's, het resultaat is dat er vandaag nog altijd geen MAP 5 op tafel ligt.

Minister, wat de communicatie betreft: daar hebt u nog niet concreet op geantwoord. Zal er nog een bijkomende communicatie gebeuren ten aanzien van de landbouwers? U hebt gezegd dat MAP 4 gewoon blijft doorlopen tot MAP 5 van kracht is. Zult u daarover communiceren of gaat u dat niet doen?

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

De heer Bart Dochy (CD&V): Minister, dank u voor het antwoord. Ik wil toch nog even terugkomen op de uitlating van de heer Sanctorum. Mijnheer Sanctorum, ik wil u vragen om op te houden met te proberen dergelijke dossiers te polariseren. Nog maar een week geleden hadden we een tussenkomst die gebaseerd was op een opmerking van Natuurpunt over het afleveren van onwettige milieuvergunningen in het kader van de discussie over de instandhoudingsdoelstellingen (IHD). Mevrouw Peeters had contact opgenomen met Natuurpunt. Men had geen referentie. Het bleek een loze uitlating te zijn. Mijnheer Sanctorum, in uw vraag lees ik: "Maar het non-resultaat van vandaag toont aan dat de natuurverenigingen het bij het rechte eind hadden." Ik geef toch de voorkeur aan het antwoord van de minister. Ik geloof haar meer dan u. Als we dat antwoord horen, kunnen we hier toch niet spreken over een non-resultaat. Ik vraag gewoon dat u respect zou hebben voor het overleg. Polariseer niet. De minister heeft al heel wat inspanningen gedaan om het overleg tussen de natuurverenigingen en de landbouworganisaties in stand te houden en te organiseren. Ik ben ervan overtuigd dat er bij de natuurverenigingen voldoende mensen zijn met technische achtergrond, verstand en bereidheid tot overleg om

op die manier verder te werken. Aan polarisering heeft niemand een boodschap, en zeker de waterkwaliteit in Vlaanderen niet.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters (Open Vld): Voorzitter, ik onderschrijf het standpunt van de heer Dochy. Diegenen die hier het hardst roepen dat men niet moet polariseren, doen dat vaak in pers- of andere communiqués net wel. Daar moet een halt aan worden toegeroepen. We willen allemaal vooruit en dat kan alleen met een goed overleg en als men stopt met continu negatieve berichtgevingen de wereld in te sturen.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Minister, dank u voor het antwoord. Ik kan alleen maar concluderen dat we sinds 2014 bezig zijn met een nieuw MAP 5. Dit is geen eenvoudige opdracht. Dat kunnen we allemaal beamen. Er komt veel bij kijken. Het moet wetenschappelijk kloppen. U zit ook met die timing. Overleg plegen vergt tijd. Weet u wanneer Europa effectief het voorstel dat u vandaag hebt gedaan, zal goedkeuren? Hebben zij gezegd wanneer zij zouden landen en wanneer wij kunnen landen? Dat is heel belangrijk, vooral voor de rechtszekerheid van de betrokken partijen en, in eerste instantie, van de landbouwers. Het mag ons ook niet beletten om die mensen vandaag al goed te informeren en te sensibiliseren, en hun diets te maken dat MAP 4 niet voldoende was en dat we inderdaad dat nieuwe MAP 5 moeten goedkeuren, en dat dat waarschijnlijk implicaties zal hebben voor de desbetreffenden. We zijn het er allemaal over eens dat het maar één doel heeft: de waterkwaliteit in Vlaanderen verbeteren. Niemand is daartegen: niet de landbouwers, niet de natuurverenigingen maar ook niet de collega's hier in het Vlaams Parlement. Dat moet de doelstelling zijn en blijven. Ik hoop dat we zo snel mogelijk resultaat hebben met het nieuwe MAP.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik heb hier, wellicht samen met velen onder u, een déjà-vugevoel. We hebben een discussie gehad naar aanleiding van het vorige MAP: het MAP 4. Een aantal zaken die hier nu worden gezegd, werden toen ook gezegd, en zelfs letterlijk. De sfeerschepperij, de geruchten, "ik hoor andere geluiden", "dat wordt opgeklopt" ... Ik wil dat ontkennen. Het is eigen aan de procedure – dat is bij iedereen zo – dat je met de commissie een aantal zaken bekijkt, dat er inderdaad wetenschappelijke vragen zijn. Dat heeft niets te maken met terugfluiten of afgekeurd worden. Dat is eigen aan die procedure. Ik snap niet dat daar van alles uit wordt afgeleid. Dat is sfeerschepperij die alleen maar de gemoederen kan verhitten. Dat kan niet de bedoeling zijn.

We zijn in de hele procedure heel open geweest met het overleg en de participatie. Zelfs nu een aantal organisaties hebben beslist om niet meer rond de tafel te zitten, wat ik betreur, blijven wij alle informatie aan hen doorgeven. Transparanter kun je niet zijn. Ik zou niet weten wat wij daar zouden willen verdoezelen of wegstoppen. Dat is zeker niet de bedoeling. Wij bouwen hier samen verder aan. Dat vraagt in Vlaanderen, een regio met een grote dichtheid, heel wat inspanningen. Dat is voor ons geen simpele oefening. Daarom proberen wij dit goed te doen, met altijd als doelstelling voor ogen dat de waterkwaliteit moet verbeteren.

Ik herhaal dat wij, ook met MAP 4, resultaat hebben. Ook de commissie erkent dat. Maar het klopt dat wij nog extra gebiedsgerichte inspanningen zullen moeten doen. Dat leggen wij nu op de tafel van Europa. Uiteraard moet daarover worden gecommuniceerd met onze land- en tuinbouwers. Dat doen wij ook. Daar wordt constant werk van gemaakt. De instructies met betrekking tot MAP 4 worden naar de sector gecommuniceerd.

Over de timing kan ik jammer genoeg niets zeggen. Ik heb dat niet helemaal in de hand, waarvoor mijn excuses. Ik kan moeilijk met een glazen bol voorspellen wanneer er bij de Europese Commissie witte rook zal zijn.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, dank u voor uw bijkomende antwoorden.

In verband met die polarisering: mijn excuses, collega's, maar als er in dit parlement geen verschillende meningen aan bod kunnen komen in het kader van een parlementair debat, kunnen we evengoed het parlement sluiten. Daarmee is die opmerking meteen geparkeerd.

In elk geval is er de vaststelling dat MAP 5 er nog altijd niet is. De gesprekken met de Europese Commissie werden begin 2014 gestart, maar OMAP is al in 2012 gestart, net met de bedoeling om een evaluatie te maken van MAP 4 en de voortgang, en om tijdig te starten met de voorbereiding van MAP 5. We moeten toch met schroom vaststellen dat er nog altijd geen MAP 5 is? Daarover kunnen we het toch eens zijn?

En dan is er het verwijt ten aanzien van Natuurpunt in verband met die milieuvergunningen en de passende beoordelingen. Naar aanleiding van de tussenkomst vorige week van mevrouw Peeters heb ik mijn licht eens opgestoken. Minister, u hebt dat toen ook min of meer ontkend, maar wat blijkt? Het klopt dat er voor een aantal milieuvergunningen geen passende beoordeling is gebeurd, hoewel dat wel had moeten gebeuren. Het spijt me. Mevrouw Peeters, uw opmerking van vorige week was onterecht. Er zijn in sommige gevallen geen passende beoordelingen gebeurd.

De voorzitter: Mijnheer Sanctorum, ik stel voor dat we toch bij het onderwerp van het debat blijven. Mevrouw Peeters heeft vorige keer gezegd dat zij heeft gemaïld en dat zij louter het antwoord op die mail heeft voorgelezen. Als er daarover nog discussie is en er zouden toch nog vergunningen afgeleverd zijn, dan stel ik voor dat we dit op een ander moment opnemen. Gaat iedereen daarmee akkoord? (*Instemming*)

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het beheer van privétuinen in Vlaanderen – 1043 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Aan de KU Leuven werd een doctoraat gemaakt door mevrouw Dewaelheyns, waarin een uitgebreid onderzoek werd verricht naar privétuinen in Vlaanderen. Aangezien meer dan 80 procent van de Vlaamse huishoudens over een tuin beschikt, kan een slim tuinbeheer volgens de onderzoekster bijdragen aan de gezondheid en de biodiversiteit. Bovendien kan dat de klimaatverandering helpen tegengaan.

Aangezien het privé-karakter van de tuinen uiteraard moet blijven, zal het vooral een kwestie van sensibilisering zijn om mensen aan te sporen tot gedragsverandering. De onderzoekster wijst op het voorbeeld van selectief sorteren, dat na een moeizame opstart inmiddels ingeburgerd is.

Daarnaast gaan er meer stemmen op om het concept van 'wilde tuinen' te promoten, evenals de aanplant van bij- en vlindervriendelijke bloemen en planten. Ik verwijs naar de resolutie ter zake van Open Vld van de vorige legislatuur, die werd goedgekeurd door heel het parlement.

Gelet op het groot aantal tuinen in Vlaanderen kan de optelsom van vele kleine veranderingen een aanzienlijke invloed genereren. Dit kan interessant zijn voor uw beleid, minister.

Hebt u kennis genomen van het doctoraatsonderzoek naar privétuinen in Vlaanderen? Zult u de resultaten toetsen aan uw beleid op het vlak van klimaat en natuur? Zult u extra initiatieven ontwikkelen om het potentieel van de privétuinen aan te wenden in het klimaat- en milieubeleid? Past hierin het concept van 'wilde tuinen' en de aanplant van bij- en vlindervriendelijke bloemen en planten? In hoeverre hebt u al initiatieven genomen om de aanplant van bij- en vlindervriendelijke bloemen en planten aan te moedigen bij particulieren? Zult u in het bijzonder inspanningen doen op het vlak van sensibilisering gelet op het respecteren van de privacy van de particulieren die beschikken over een eigen tuin?

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): We hebben in de vorige legislatuur inderdaad die resolutie kamerbreed ondersteund. U hebt het onderwerp opgenomen in uw beleidsnota. Ook op lokaal vlak gebeurt er heel wat sensibilisering naar de technische diensten betreffende de aanleg of het onderhoud van het openbaar domein. Ik denk dat we de beleidsmakers ook nog warm moeten maken voor voorstellen van de diensten.

Mevrouw De Vroe, u richt zich op de privétuinen. Het is misschien interessant om de professionele sector mee te nemen. Ik bedoel daarmee de tuinaanleggers en -aannemers. Het ontwerp start immers bij hen. Dat is een belangrijke piste.

We moeten ons zeker ook richten op ontwikkelaars van bedrijventerreinen. Daar zitten nog mogelijkheden. Ze zouden zelfs een belangrijke partner kunnen zijn in de sensibilisering inzake biodiversiteit.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw De Vroe, groen en natuur, meer en dichterbij is een van de speerpunten van het beleid. De privétuinen en het openbaar groen dichtbij daar zetten we al jaren op in.

Het doctoraatsonderzoek waar u naar verwijst, is ons bekend. Mevrouw Dewaelheyne heeft al eerder een werk daarrond gemaakt; op basis van The Powerful Garden zijn we met de Erasmushogeschool Brussel gestart om dat uit te werken in opdracht van het Agentschap voor Natuur en Bos.

Het is de bedoeling om uit het privégroen en semi-privégroen, in scholen en bedrijven, en het publieke groen veel meer te halen. Het is de bedoeling om daar bij de opmaak van een stedelijk groenplan direct al rekening mee te houden.

Voorzitter, wat u vraagt en zegt, klopt en is meegenomen in het beleid.

Er is een heel specifieke handleiding op maat van steden en gemeenten, en die wordt nu geactualiseerd. Als ze een stedelijk groenplan opmaken, kunnen ze rekening houden met natuurverbindingen, met de blauwe netwerken, met de positieve invloed op het klimaat, met een bij- en insectenvriendelijke aanplant.

We moeten ook de privé-eigenaars nog meer bewustmaken. We hebben al ervaring met de actie 'Zonder is gezonder' tegen het pesticidengebruik in de tuin. Op www.natuurinjebuurt.be geven we tips aan het grote publiek. We proberen ook de

tuinaanleggers en de sector mee bewust te maken dat ze minder biociden moeten gebruiken, en bewuster stuifmeel- en nectarvriendelijke planten kunnen zetten.

In opdracht van het departement Leefmilieu heeft Natuurpunt een studie uitgevoerd over bijen en vlinders in de educatieve tuin ter ondersteuning van de aanleg van tuinen van de Vlaamse kennis- en vormingscentra, onder andere De Helix en De Vroente. Op die manier geven we het goede voorbeeld. Als er klassen of groepen komen, kunnen ze de tuinen zien en leren wat ze zelf in hun tuin kunnen doen.

Er is een voordracht 'Bijvriendelijk Groenbeheer' voor de milieudiensten van de overheid. Ik verwijs nog naar de Vereniging voor Openbaar Groen en de Vereniging voor Ecologisch Leven en Tuinieren (Velt), die ondersteund worden door de overheid om hun expertise te delen. Er worden zelfs wedstrijden uitgeschreven om de mooiste ontwerpen te bekronen.

Er bestaat zelfs een bijengame om het jonge publiek te bereiken. Die komt er in 2015. Het is een interactieve toepassing die op school, in natuurcentra en in huiselijke kring kan worden gebruikt om meer te sensibiliseren.

De Vlaamse kennis- en vormingscentra voor natuur en milieu organiseren infoavonden, vormingen en workshops rond wilgenhutten maken, fruitbomen snoeien, groene netwerken, ontsnippering, natuurlijke inrichting van tuinen en permacultuur. In mei is er een openingsfeest gepland van de week van de bij, met een infostand over het bijvriendelijk herinrichten van de tuin en ecotuinen.

We leggen veel nadruk op de kringlooptuin.

U ziet: uw vraag is helemaal terecht, we zijn daarmee bezig. Het klopt dat we daar een ruimere communicatie en sensibilisatie aan moeten koppelen. Dat wordt op vele fronten gedaan. We zijn bijzonder benieuwd wat er uit de studie van de Erasmushogeschool gaat komen. Misschien kunnen we op basis daarvan de handleiding nog verbeteren.

Ik wil nog één initiatief vermelden, en dat zijn de wedstrijden die we uitschrijven om speel- en jeugdterreinen milieuvriendelijk aan te leggen. We laten jongeren zelf een tuin ontwerpen die speel- en milieuvriendelijk is. We richten wedstrijden in zodat de scouts en de Chiro, de speelpleinwerking en andere jeugdverenigingen kunnen meedingen naar een prijs. De mooiste ontwerpen die het meest avontuurlijk en milieuvriendelijk zijn, krijgen de centen om dat op het terrein te gaan uitvoeren. Dat is altijd een heel groot succes. Er nemen altijd heel veel organisaties deel.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, ik kan alleen maar tevreden zijn met uw uitgebreid antwoord. Ik ben blij dat er rekening wordt gehouden met de resolutie die wij vorige legislatuur hebben ingediend.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aankoop en het beheer van natuurgebieden – 1055 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, op 23 april 2014 werd het nieuwe Natuurdecreet goedgekeurd. Op basis daarvan worden door het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) uitvoeringsbesluiten uitgewerkt

omtrent de financiering van aankoop, beheer en inrichting van natuurgebieden. U weet dat we daar een jaar geleden heel kritisch tegenover stonden. Terecht, denk ik, maar u zult dat wellicht onterecht vinden.

Via Natuurpunt bereiken ons toch wel alarmerende berichten. In een nieuwsbrief noemt het de voorstellen die het ANB op tafel legt "op veel vlakken onaanvaardbaar". Er is sprake van een niet-correcte berekening van normkosten, de samenwerking met lokale overheden zou worden gehypothekeerd en een mindering van de financiering voor de openstelling in het kader van toegankelijke natuur zou worden gepland. Natuurpunt maakt dus een heleboel kritische bedenkingen. Dat is zorgwekkend, maar de vraag is natuurlijk of de kritiek gegrond is.

Minister, vandaar mijn vragen. Hoever staat het ANB met het uitvoeringsbesluit over de financiering van aankopen, beheer en inrichting?

Kunt u wat meer uitleg geven over de inhoud van die voorstellen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, mijnheer Sanctorum, we hebben in april vorig jaar de instandhoudingsdoelstellingen (IHD's) goedgekeurd. Daaraan was een visienota gekoppeld over de vraag hoe we er in de toekomst voor zullen zorgen dat we de financiering, de vele middelen die we in Vlaanderen besteden aan natuurbeleid, veel meer dan nu koppelen aan het behalen van de natuurdoelen. De financiering is vandaag niet altijd afgestemd op het effectief behalen van de natuurdoelen die we moeten bereiken. De Vlaamse Regering heeft in april beslist om dat te veranderen.

De uitvoering van de grote principes die in de visienota zijn goedgekeurd, is volop bezig bij het ANB. Een van de opdrachten die we daarbij hebben gegeven, is dat de pistes die ze uitwerken, worden afgetoetst bij de verschillende actoren. Er is dus een participatietraject aan gekoppeld. Wat er concreet op tafel ligt en wat werd afgetoetst, hebben we op dit moment niet. Binnenkort hebben we een afspraak met het ANB en dan worden de pistes aan ons uitgelegd. Ik heb dus geen zicht op wat wordt afgetoetst met de verschillende actoren.

Wat ik u wel kan geven, zijn de grote lijnen van de visienota die in april werd goedgekeurd en nu worden uitgewerkt door het ANB en binnenkort aan mij worden voorgelegd en met mij zullen worden besproken.

De doelstellingen zijn de volgende. De financiering wordt gekoppeld aan het behalen van de natuurdoelen. De subsidies zijn gebonden aan een natuurbeheerplan. Er is effectief een resultaatsverbintenis aan gekoppeld en pas in de tweede lijn een inspanningsverbintenis. De grote principes zijn dat de beheersubsidies worden bepaald aan de hand van normkosten die minstens om de vijf jaar geëvalueerd worden en die jaarlijks geïndexeerd worden.

De subsidie voor beheerevaluatie en opvolging is een forfaitaire vergoeding per hectare, afhankelijk van het natuurstreefbeeld. Hoe ambitieuzer men is voor het natuurstreefbeeld, hoe meer middelen men kan krijgen. Dat is ook logisch.

De subsidie voor eenmalige inrichtingswerken is een percentage van de reële kost, afhankelijk van het type beheerplan. Ook daar geldt: hoe meer ambitie, hoe strikter het beheerplan, hoe meer middelen je kunt krijgen. Type 2 is bijvoorbeeld 50 procent, type 3 is 80 procent en type 4 is 90 procent.

Voor aankoopsubsidies geldt als voorwaarde dat men moet beschikken over een natuurbeheerplan type 4. Ook daar moet men ambitie hebben om de subsidie te krijgen.

Als subsidie voor de opmaak van een beheerplan krijgt men een vergoeding voor de gemaakte kosten. Die wordt toegekend vanaf type 2. Er is ook een basissubsidie per hectare met eventueel een extra subsidiebedrag per hectare indien er intensiever moet worden gemonitord. In een supplement wordt ook voorzien indien er meerdere eigenaars zijn die het plan moeten opmaken.

Een laatste punt is een openstellingssubsidie. Die wordt pas toegekend als de openstelling meer is dan de principiële toegankelijkheid. Er wordt in een subsidie voorzien voor infrastructuurwerken in het licht van de openstelling. In een subsidie voor bezoekerscentra wordt voorzien vanaf type 4, in functie van het onthaal van het publiek.

Een van de principes die we hebben vooropgesteld in het nieuwe Natuurdecreet, wat hier natuurlijk ook een uitvoering van is, net als de visietekst, is dat we de financiering ook openstellen voor iedereen die dezelfde ambitie heeft. We willen iedereen op gelijke voet behandelen.

Als private eigenaars zeggen dat ze die ambitie ook hebben, als ze een goed natuurbeheerplan maken en de lat hoog leggen, dan moeten ze op dezelfde manier op subsidies kunnen rekenen als alle anderen. Het is voor iedereen gelijk. Dat is heel democratisch en open.

Ik herhaal dat ik de concrete voorstellen in uitwerking van de principes van de visienota, nog niet heb. Ik hoop ze binnenkort te zien. Ik kan er nog niet op vooruitlopen. Het ANB is bezig met het aftoetsen van een aantal pistes, en die worden dan aan mij voorgelegd.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, het klopt, de discussie loopt nog. Ik hoop dat zodra er een aantal ontwerpen bij u op het bureau liggen, u voldoende aandacht zult hebben voor een aantal elementen die belangrijk zijn voor Natuurpunt. Vandaar dat ik deze vraag stel.

De normkosten lijken me een logische werkwijze, met een beheervergoeding per habitatype of leefgebied van een soort. Alleen verneem ik dat er twijfels zijn bij de methodiek van de berekening. Hopelijk zal dat verder uitgeklaard kunnen worden met het ANB.

Wat het aankoopkader betreft, weet ik dat de piste is gekozen – en ik volg die natuurlijk voor een deel – dat er moet worden ingezet op de Europese instandhoudingsdoelstellingen. Vandaag is de verdeelsleutel 75 procent voor IHD's en 25 procent erbuiten. Dat lijkt me al redelijk scherp. Als men dan het percentage voor de IHD's nog optrekt, zal het niet langer evenwichtig zijn. Ik hoop dat u ook nog voldoende aandacht zult besteden aan de gebieden buiten de zones waarop de IHD's betrekking hebben.

Ik verneem ook kritiek op de terreinen die in eigendom zijn van lokale besturen en provincies. Zij moeten immers steeds meer zelf instaan voor het beheer van hun natuurgebieden. Concreet is het zo dat een terreinbeherende vereniging zoals Natuurpunt, die het beheer op zich neemt van een domein van een lokaal bestuur, daar vandaag Vlaamse subsidies voor krijgt – tot voor kort toch. Indien van dit principe wordt afgestapt, betekent dit dat de lokale besturen of provincies moeten instaan voor de eventuele subsidies, maar het is dan de vraag of er voldoende financiële ruimte zal zijn bij die lokale besturen of provincies. Ik hoop dat u dit voldoende in het oog zult houden zodat er geen achteruitgang komt op vlak van het beheer.

Over de subsidies voor de openstelling van natuurgebieden hebt u iets meer verteld. De lat wordt iets hoger gelegd. Ik heb ook vernomen dat er voor de

bezoekerscentra niet in financiële middelen zou worden voorzien. Ik hoop dat daaraan geremedieerd zal worden. Het lijkt me niet logisch dat bezoekerscentra geen geld meer zouden krijgen.

We geven het natuurlijk verder alle kansen. Ik hoop dat het ANB en Natuurpunt eruit geraken en dat uiteindelijk de juiste beslissing wordt genomen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik zal natuurlijk zien wat er op tafel komt, maar voor mij is het heel belangrijk dat we de beslissing die we in april hebben genomen, uitvoeren.

Het is voor mij ook essentieel dat we de natuurdoelen halen, dat de financiering meer daarop gebaseerd is. Dat is belangrijk, dat wordt hier ook breed in het parlement beaamd. We moeten de natuurdoelen halen. Dat kunnen de Europese zijn, maar er bestaan ook regionale. Beide zijn belangrijk. Er zal worden afgestemd op het behalen van de doelstellingen.

We staan ook achter het principe van openheid. Of het nu om een terrein-beherende vereniging gaat of een gemeentebestuur of een private eigenaar: wie aan dezelfde voorwaarden voldoet en dezelfde inspanningen levert, moet dezelfde financiering kunnen krijgen. Dit is heel belangrijk voor mij. We moeten dit openstellen voor iedereen: dat is het principe van het Natuurdecreet. Het is een heel belangrijk aandachtspunt bij wat op tafel zal komen en voor de manier waarop ik zal beoordelen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): We zullen de uiteindelijke besluiten afwachten.

U stelt dat iedereen gelijk moet zijn voor de wet, dat iedereen die in aanmerking komt, evenveel recht moet hebben op eventuele subsidies voor aankoop, beheer en inrichting.

Ik kan dat voor een stuk volgen. Alleen hebben wij vanuit de fractie altijd de bezorgdheid geuit dat er ook voldoende expertise aanwezig moet zijn. Dat lijkt me toch een heel belangrijk element. Bij Natuurpunt, die een grote ervaring heeft, is dat natuurlijk het geval. De vraag is of het bij al die private eigenaars het geval zal zijn. We mogen daar niet zomaar van uitgaan. Ik hoop dus dat er nog voldoende aandacht zal blijven bestaan voor de expertise.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.